ERDE JAAR, N°. 466. **1839.** DONDERDAG, 16 MEI

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.................... 7.–
en *Buitensteden* franco.......... 8.–

Advertentiën.
ZEVEN REGELS of minder.............. 1.15.
Elken regel meer.................... – 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... – 35.

EXTRA COURANT, *door de Redactie van den AVONDBODE uitgegeven den* 15 *Mei, des morgens ten* 9½ *ure.*

Per Koerier.

PARIJS 13 Mei. Een Volksopstand heeft de ministeriële crisis doen ophouden. De *Moniteur* van den 13 dezer bevat de navolgende benoeming van een nieuw Ministerie:

Minister van Buitenlandsche Zaken en Voorzitter van den ministerraad: de Maarschalk Soult, Hertog van Dalmatië.

Minister van Justitie en eeredienst: de heer Teste.

Minister van Oorlog: de generaal Schneider.

Minister van Marine en Koloniën: de admiraal Duperré:

Minister van Binnenlandsche Zaken: de heer Duchâtel.

Minister van Koophandel: de heer Cunin Gridaine.

Minister van Openbare Werken: de heer Dufaure.

Minister van Openbaar Onderwijs: de heer Villemain.

Minister van Financiën: de heer Passy.

Bij het vertrek van den koerier, werd in sommige straten nog gevuurd; men is echter gerust omtrent den afloop der volksbeweging.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 13 Mei. De ordonnantiën in den *Moniteur* van heden, bij welke de nieuwe ministers zijn benoemd, dragen de dagteekening van den 12 Mei, en zijn geteekend door den hertog van Dalmatië. De ordonnantie, bij welke de hertog van Dalmatië, (maarschalk Soult), tot minister van Buitenlandsche Zaken en voorzitter van den ministerraad is benoemd, is geteekend door den transitoiren minister van Justitie en eeredienst, den heer Girod, (*de l'Ain.*)

Omtrent de leden van het transitoire Ministerie behelzen de ordonnantiën de bepalingen, dat zij hervatten zullen:

De hertog van Montebello zijne functiën als Fransch gezant bij Z. M. den Koning der beide Siciliën.

De heer Girod (de l'Ain) zijne functiën van voorzitter van het Contentieuse bij den Staatsraad.

De luitenant-generaal Despans-Cubières zijne functiën als directeur van het personeel bij het Departement van Oorlog.

De heer Tupinier zijne functiën als directeur der havens bij het Departement van Marine, en als lid van den Raad der admiraliteit.

De heer Parant zijne functiën als Raad bij het Hof van Cassatie.

De heer Gauthier zijne functiën als eerste onder-gouverneur der Bank van Frankrijk.

Ten aanzien van het volksoproer zegt de *Moniteur:*

Heden, tegen vier ure, is de prefectuur der policie aangetast, door eene bende van gewapende opstandelingen; doch municipale gardes en geregtsdienaars hebben haar met geweerschoten terug gedreven. De muiters hebben daarop zich begeven naar de wacht aan het paleis van justitie, en dezelve met geweld vermeesterd en ontwapend; maar deze wacht is dadelijk door de garde municipale heroverd.

Vervolgens hebben de muiters zich meester gemaakt van de wacht aan het raadhuis; doch ook deze is door de municipale garde hernomen, en door troepen van linie bezet.

Van dáár terug gedreven, hebben de muiters zich in de wijk *St. Martin* geworpen. Na onderscheidene winkels van geweermakers te hebben geplonderd, hebben zij, in de straat *Saint-Jacques-la-Boucherie*, twee barricades opgeworpen, die echter dadelijk weder zijn vernield.

Terwijl wij dit schrijven, zijn de nationale garde en linietroepen op alle punten wedijverende in zorg en moed.

In de andere wijken van Parijs is de rust niet gestoord geworden. Overal zijn de burgers verwonderd en verontwaardigd op het vernemen van deze nieuwe poging, die, gelijk alle de anderen, het werk is van de republikeinsch gezinde partij; die factie, welke eenen eeuwigen strijd voert tegen de openbare orde en tegen den voorspoed des lands.

Part. Corresp. van eenen anderen kant. PARIJS 13 Mei. Heden avond ten 5½ ure was het oproer nog niet bedwongen. In het klooster van *St. Mery* is er een hevig geweervuur tusschen de oproerlingen en de linietroepen geopend; doch de krachtdadige maatregelen, welke door het bestuur zijn genomen, doen verwachten, dat, in weêrwil van den onrustigen toestand der hoofdstad, de volksbeweging, waarvan wij sinds gisteren getuigen zijn, eindelijk zal worden bedwongen.

Ook zijn alhier geruchten in omloop van onlusten, welke te Lyon en te Straatsburg zouden zijn voorgevallen: het spreekt echter van zelf, dat het bij de algemeen heerschende verwarring moeijelijk is, daaromtrent stellige berigten in te winnen. De ontzetting en de schrik zijn algemeen, en uit alles blijkt, dat deze nieuwe poging tot omverwerping van het gouvernement, in de geheime beraadslagingen der partijen beraamd, vele vertakkingen heeft, en lang te voren is overlegd. De kolonel de Vaudrey, die bij gelegenheid van het oproer te Straatsburg, ten voordeele van Lodewijk Buonaparte, eene voorname rol heeft gespeeld, is dezen morgen in hechtenis genomen.

Onder de volkshoopen, welke met de militaire magt handgemeen zijn geweest, heeft men herhaalde malen gehoord de kreten: *weg met Lodewijk Philips! leve de Republiek!* zoodat er bijkans niet aan te twijfelen valt, dat deze geheele beweging van eenen republikeinschen oorsprong is. Tot nader bewijs hiervan kan nog strekken de bijzonderheid, dat de hoofden dezer partij in de Kamer der Afgevaardigden zich opzettelijk onthouden hebben, bij den Koning te verschijnen, toen dit staatsligchaam zich in massa om den troon schaarde, om aan Z. M. deszelfs verontwaardiging over de bloedige gebeurtenissen te betuigen, welke, zoo onverwacht als snel, een einde aan de Ministeriële crisis hebben gemaakt.

PARIJS 13 Mei. Gisteren is in deze hoofdstad het bloed der burgers, in eenen strijd tegen ellendelingen, zonder banier en zonder naam, gestort.

Omstreeks ten 2½ ure heeft het oproer een begin genomen; eenige honderden jongelieden van 15 tot 25 jaren, met stokken gewapend, vertoonden zich plotseling bij de geweermakers Le Page, wier magazijn in een oogenblik was geplonderd. Vervolgens trokken zij, in drie benden verdeeld, naar het stadhuis, naar de prefecture van policie en naar het *Chatelet*. Alle die wachtposten werden ontwapend.

Met de snelheid van den bliksem verspreidde zich schrik en ontzetting in de geheele hoofdstad. De *Pont-Neuf* werd dadelijk met militaire magt bezet, en men slaagde er in, om eenige oproerlingen te vatten; desniettemin was niemand op deze gebeurtenis voorbereid, en werden de municipale gardes eerst ten 3½ ure opgeroepen. Een half uur later werd de alarmtrom geroerd; de luitenant-kolonel Du Lac, die verschillende maanden bedlegerig was geweest, heeft eenen bijzonderen ijver aan den dag gelegd. Onder anderen heeft hij aan de municipale garde eene korte, doch krachtige aanspraak gedaan. «Spaart,» zeide hij, «geen' der oproerlingen, zoo gij dezelve met de wapenen in de hand aantreft; maar gebruikt, daarentegen, al het mogelijke geduld jegens de rustige burgers.» De heer Du Lac heeft zich daarna aan het hoofd der garde gesteld, in weêrwil van den aandrang des kolonels Feishamel, die hem zijnen zwakken en ziekelijken toestand voor oogen hield.

Des middags ten 4 ure zijn de nationale gardes onder de wapenen gekomen, en werden vervolgens in alle rigtingen estafettes afgezonden, om de regementen, in den omtrek van Parijs, te St. Cloud, Versailles, Courbevoye en Vincennes, tot hulp der hoofdstad, te doen oprukken. Des avonds ten 10 ure waren meer dan 60.000 man troepen, zonder de nationale garde mede te rekenen, vereenigd. Deze krijgsmagt omsingelde de wijk *St. Martin*, alwaar de oproerlingen zich verschanst hadden. Ten gevolge van deze magtsontwikkeling verspreidden de muitelingen zich in de huizen, vanwaar zij op de militairen en de nationale gardes vuurden. Op verschillende punten werden barricades opgerigt, doch daar het oproer geene ondersteuning bij de bevolking vond, werden deze stellingen met geveld geweer ingenomen.

Te middernacht waren de oproermakers bedwongen, ook is de rust dien nacht niet verder gestoord geworden. De troepen hebben gedurende dien tijd op de straat gebivouacqueerd.

De tuin der Tuilleriën is heden niet voor het publiek geopend, en door talrijke troepen bezet geworden. Stukken geschut zijn op het *Carroussel* geplaatst, en de gemeenschap van dien kant met de *Rue Rivoli*, de Kaaijen en de *Louvre* is gestremd. Meer dan 200 personen zijn in hechtenis genomen.

Verschillende oproerige geschriften zijn dezen nacht in het *Quartier Latin* aangeplakt geworden. De burgers werden daarbij te wapen geroepen, om het gouvernement omverre te werpen, doch de bevolking heeft deze stukken zelve afgescheurd.

In weêrwil van de verwachting, dat de oproerige tooneelen van gisteren zich niet zouden hernieuwen, hebben zich dezen morgen ten 11 ure nieuwe zamenscholingen gevormd. Verschillende barricades zijn opgerigt. Onder anderen, is er eene op de *Place des Innocents*, door eene compagnie nationale garde en een bataillon van linie, onder een hevig geweervuur, ingenomen. Ten 1 ure is er eene nieuwe barricade in de *Rue St. Mery* opgerigt, maar door eene onverklaarbare omstandigheid is, tot dus verre geene poging in het werk gesteld, om de opstandelingen daarin te beletten.

Ten 2 ure werd de alarmtrom geroerd; de meeste magazijnen zijn gesloten, en er schijnt weinig ijver bij de nationale garde te bestaan. De gewone *Correspondentie* zegt, dat het 4de legioen slechts dertig man heeft geleverd. Alles doet echter voorzien, dat het oproer verder geene ernstige gevolgen zal hebben.

— Men berekent, dat meer dan 80 officieren en soldaten de slagtoffers van het oproer zijn geweest. Dezen morgen vroegtijdig hebben de hertogen van Orleans en Nemours, van eenen talrijken staf vergezeld, de boulevards en de middelwijken der hoofdstad bezocht; zij zijn overal op hunnen doortogt met blijkbare belangstelling ontvangen.

— De *Siècle* zegt, dat al de lantaarns van de *Rue St. Honoré*, te beginnen bij de *Rue l'Arbre sec* tot aan de *Halle*, zijn vernield geworden.

— Omtrent de oproerige tooneelen van gisteren en heden leest men in *l'Europe* het volgende: het *Hôtel Dieu* heeft 37 gewonden ontvangen, te weten 4 municipale gardes, 2 nationale gardes, 8 linie soldaten, 2 vrouwen en 21 handwerklieden. Op dit getal hebben vijf chirurgicale operatiën plaats gehad; in het algemeen zijn de wonden van een' zeer gevaarlijken aard. Elf lijders zijn reeds daaronder bezweken. De gewonde soldaten behooren alle tot het 20 en 21 regement van linie. Het eerste moet zeer gehavend zijn. Ook naar de hospitalen *la Pitié*, *Saint Louis* en *La Charité* zijn vele gewonden vervoerd. Meer dan 70 bevinden zich aldaar. Elf dooden zijn aan de *Conciergerie* en negen aan het stadhuis gebleven.

— Men leest in den *Temps* omtrent dezelfde gebeurtenissen het volgende:

Men verhaalt elkander verschillende bijzonderheden, die schijnen aan te duiden, dat er bij de opstandelingen een bepaald opzet heeft plaats gehad. De aanvoerders onderscheidden zich door een rooden band om de middel. Ook zijn eenige vaandels van dezelfde kleur opgemerkt. Verschillende oproerlingen hadden de patroontasch voor het lijf, op de wijze van de jagers der ligte infanterie. Men heeft dezelve blijkbaar zien handelen, in overeenstemming met hoogere bevelen. Overigens hebben zij de gewone kreten tot hereeniging niet doen hooren. Slechts hier en daar hebben zij gepoogd het volk te wapen te roepen, doch dit is, in naam van geene partij of van geenen man geschied.

— De *Constitutionel* deelt de volgende bijzonderheden mede.

Men heeft verschillende gewapende kinderen gezien. Een hunner, die niet ouder dan negen of tien jaren scheen te zijn, heeft een' onder-officier der linietroepen, met den tromp op de borst, doodgeschoten. Op de *Pont-Aux-Changes* is een soldaat met kolfslagen afgemaakt. Op de *Marché des Innocens* zijn al de kramen vernield en geplonderd. Onderscheiden opstandelingen hadden roode mutsen op het hoofd. Het is opmerkelijk, dat het oproer, zoo plotseling alhier uitgebroken, zich niet langzaam ontwikkeld heeft, zoo als gewoonlijk bij een' volksopstand het geval is, maar integendeel al de kenteekenen van een lang te voren ontworpen complot heeft opgeleverd.

— Het *Journal des Débats* deelt mede, dat al de militairen, die in handen der oproerlingen zijn gevallen, zonder kwartier dadelijk afgemaakt en op eene verschrikkelijke wijze verminkt zijn geworden. Ook zou het voornemen der opstandelingen geweest zijn, zich met geweld van het *Palais Royal* meester te maken, en hetzelve tot eene wapenplaats en tevens ten grondslag der verdere ondernemingen tegen de Tuilleriën te stellen.

De generaal Bugeaud is benoemd geworden tot bevelhebber van de divisie, uit de vereenigde brigades der generaals de Rumigny en La Woestine.

MENGELWERK.

DE PLAATSVERVANGER.

Tien jaren geleden was ik student in de regten, en bragt de vacantie te *Pereyueux*, eene garnizoensplaats, door. De ledige uren worden aldaar tusschen het billardspel en de behandeling der fleuret gelijkelijk verdeeld. Ik heb nooit van een leven gehouden, dat doorgebragt wordt in den dampkring van tabak en sterken drank, en onder de menigvuldige twisten of luidruchtige buitensporigheden, die aan deze soort van huizen eigen zijn. Daarentegen was ik een getrouw bezoeker der schermzaal van den heer SEPART, die, blijkens zijn brevet, bekrachtigd met eene menigte gekruiste schermdegens, oud-commandant was van de 26ste halve brigade.

Onder de geoefende schermers zag ik eenen jongen soldaat, die, door zijn minzaam voorkomen, en groote bedrevenheid in den wapenhandel, zich van zijne wapenbroeders gunstig onderscheidde. Ik maakte hem, over zijne sierlijke en behagelijke behandeling van den schermdegen, mijn compliment, en hij beantwoordde dit in zulke kiesche bewoordingen, en met zoo veel bescheidenheid, dat ik er op bedacht werd, voortaan jegens hem mijnen toon te veranderen, dien ik nu rekende wat al te gemeenzaam te zijn geweest.

Wij gingen met elkander uit, maakten eene wandeling, en toen ik hem, even vóór het *appèl*, verliet, scheidde ik van hem met dat onaangenaam gevoel, hetwelk men gewoonlijk bij het scheiden van een beminnenswaardig en welopgevoed mensch ontwaart. Ik had hem gaarne ondervraagd, over hetgeen mij in zijnen toestand onbegrijpelijk voorkwam; maar ik had den moed niet, om dat onderzoek aan te vangen. Gelukkig trof ik, van tijd tot tijd, in de schermzaal eenen man aan, die mij doorgaans datgene mededeelde, wat ik gaarne weten wilde, en in staat was mij ook in dezen eene dadelijke onbescheidenheid te besparen.

Deze man was chirurgijn-majoor van hetzelfde regement, tot hetwelk mijn jonge soldaat behoorde.

De brave docter LORRIEU liet zelden eene bijeenkomst van het schermgezelschap voorbijgaan. «Hij kwam daar,» zeide hij, «om te zien, hoe men eene kunst onderwees, welke hij zelf zoo veel moeite had gehad te leeren.»

De docter, een der veteranen van de Keizerlijke armée, was vol moeds en goedheid, ofschoon hij wel eens pogingen deed, om met eene grove stem ruw antwoord te geven, opdat men hem voor boos zoude aanzien; maar dit was niets meer dan eene streek, zoo als die aan oude soldaten wel meer eigen zijn, wanneer zij zich bij nog jonge en minder bedreven krijgslieden willen doen gelden. De docter was evenzeer van zijne meerderen als van zijne minderen bemind. Hij was een man van verdiensten, vol wetenschap en menschlievendheid, die de nachten aan de hoofdeneinden van ziekbedden doorbragt, en zijne patiënten nimmer beknorde, vóór dat hun gevaar voorbij was.

Den dag na mijne wandeling met dien jongen soldaat, was ik een der eersten in de schermzaal. De docter was reeds daar. Ik had het geluk in zijne genegenheid te deelen; waarschijnlijk was dit dáárom, dewijl ik een was van hen, die naar zijne merkwaardige verhalen met zekeren eerbied luisterden.

«Ha, goeden dag, mijn vriend,» riep hij uit, zoo ras hij mij zag aankomen; «ik ben gisteren niet hier geweest, omdat een slecht sujet goedvond zich eenen steek toe te brengen; de knaap is een overgegeven dronkaard, maar ik ben toch verheugd hem het leven te hebben gered: hij heeft vrouw en kinderen, en is overigens een dappere kerel.»

Terwijl hij dus sprak, trad mijn jonge vriend binnen, en groette in het voorbij gaan met beleefdheid.

De docter maakte eene bijkans onbemerkbare beweging met het hoofd.

«In 's Hemels naam! docter,» zeide ik met belangstelling, «wat is dat voor een jong mensch?»

De docter zag mij met verwondering aan, haalde de schouders op, en maakte met zijne lippen eene beweging, die een niet zeer gunstig gevoelen over dat jonge mensch scheen aan te duiden.

«Die?» zeide hij eindelijk, «is een plaatsvervanger.»

Behalven dengene, die zich laat vervangen, achtte docter LORRIEU niemand zijne achting minder waardig dan den plaatsvervanger; deze was hem inderdaad een voorwerp van afschuw.

Dit is nog een oud vooroordeel uit de oorlogen van het Fransche Keizerrijk, toen men elken loteling, die zich vervangen deed, voor eenen mensch hield, die geenen moed had zich aan het vuur bloot te stellen, en den plaatsvervanger beschouwde als iemand, die niet uit eergevoel, of vaderlandsliefde had durven doen, wat hij nu deed voor geld.

«Maar» zeide ik, «kunnen er geene bijzondere reden bestaan hebben?»

«Fraaije redenen,» hervatte de docter met verontwaardiging; «drie duizend francs!»

«Misschien heeft hij eene moeder te onderhouden.....»

«Dáár had hij twee goede armen voor, die hij zeer wel weet te gebruiken!»

«Maar» hervatte ik, want ik kon niet besluiten, zulk een gering denkbeeld op te vatten van iemand, die mij den vorigen dag zoo veel belangstelling had ingeboezemd. «Welligt is hij door eene gedwarsboomde liefde.....»

«Ba! Ba!» riep de docter uit, hard op zijne snuifdoos klappende.

«Wat het moge zijn, docter, die jongeling is geen alledaagsch mensch; hij spreekt zeer beschaafd, is zedig, en ik durf wedden, dat hij zelfs eene meer dan gewone opvoeding genoten heeft, en dat gewigtige redenen.....»

«Gij wordt een *enthousiast*,» sprak de docter, «in der daad, een goed spreker is hij; gij zijt de eerste niet, die dat heeft opgemerkt. Hij is zelfs een denker, eene soort van filosoof. Met de andere soldaten praat hij niet meer dan voor de dienst noodzakelijk is. Mijnheer is trotsch!.... een plaatsvervanger!.... O! hij zoude menigen sabelslag krijgen, als hij ze niet zoo goed wist af te weren.»

«Is hij een twistmaker?» vraagde ik.

«Neen!.... dat zou er fraai uitzien..... een plaatsvervanger!....»

Men ziet, dat de docter bij zijn stuk bleef.

«Hoe dit ook moge zijn,» hervatte ik, «ik beken, dat ik er wat liefs voor zoude geven, om zijne geschiedenis te kennen; ik stel in dien man belang.»

«Zijt gij dwaas?» zeide al weder de docter, «een plaatsvervanger!....»

«Ja! Ja! een plaatsvervanger.....» viel ik hem op mijne beurt in de rede. «Gij kunt mij niet beletten nieuwsgierig te zijn.»

«Nu,» sprak de docter, «zoo gij er dan genoegen in vindt, vraag hem zelven.»

«Ik durf niet.»

«Omdat gij er dan zoo veel belang in stelt, zal ik hem vragen; wij zullen, in allen geval, een' tijdkorting hebben, ofschoon ik reeds vooruit weet,

zaamgesteld, ter beteugeling van het oproer. Voorts voegt dit dagblad daarbij de volgende aanmerkingen:

De zaamgezworenen hadden wapens en krijgsbehoeften op alle punten verzameld en zich in alle straten en kruispunten verzekerd; zij hebben met overleg gehandeld, alles te voren beraamd, op den zondag, op de verspreiding der nationale gardes en de gerustheid van het bestuur gerekend, en ongelukkiger wijze hadden zij geen ongelijk. Maar zij hadden niet gerekend op de geestkracht onzer burger-soldaten, en alles doet gelooven, dat zij duur voor deze dwaling geboet hebben.

Wij herhalen sints twee maanden, dat de belangstelling der steeds bij alle gelegenheden de lieden in quaestie te brengen, dat die stelselmatige vijandschap, die misdadige hevigheid, waarmede men het koningschap vervolgt, die dagelijksche bondgenootschappen met de koninen der partijen, welke men sinds zes jaren heeft bestreden, dat dit alles niet missen kon, om bij de aan de grondwet vijandige factiën hartstogten, verwachtingen, begeerlijkheden op te wekken, welke de rust en de welvaart van ons vaderland bedreigen. Wij verheugen ons er geenszins in, zulke juiste voorzeggingen gedaan te hebben. Het bloedige complot van dezen avond is eene droevige en duizendmaal te betreuren bevestiging van onze vrees. Men strooit, zonder er op te letten, ontevredenheid, wantrouwen, verachting van het gezag, onregtvaardigen argwaan en [illegible] in de gemoederen, en de volken plukken als vruchten daarvan, oproer, moord en burgeroorlog....

— Bij het vernemen van de oproerige tooneelen, welke gisteren en heden in de hoofdstad hebben plaats gehad, moeten de transitoire ministers zich naar den Koning begeven hebben, om Z. M. te smeeken, eene nieuwe poging te beproeven tot zamenstelling van een definitief Ministerie. Deze stap heeft de gewenschte gevolgen gehad, en de *Moniteur* behelst heden morgen de daartoe betrekkelijke koninklijke bevelschriften, zoodat de ministeriële crisis, die meer dan twee maanden heeft aangehouden, eindelijk door eenen volksopstand is opgelost.

— Heden heeft de Kamer der Afgevaardigden eene zitting gehouden, welke buitengewoon talrijk is geweest, en waarbij ook de nieuwe ministers tegenwoordig waren.

Op voorstel van den tijdelijken voorzitter, den heer Calmon, heeft de Kamer eenparig besloten, zich in massa naar den Koning te begeven, ten einde aan Z. M. hare smart en verontwaardiging te betuigen over de oproerige tooneelen, waarvan Parijs gisteren en heden getuige is geweest. Dit voorstel, is onder het eenstemmig geroep van: *Leve de Koning*, aangenomen.

Alvorens daartoe over te gaan, heeft de maarschalk Soult het spreekgestoelte beklommen, de grondslagen der staatkunde van het nieuwe Kabinet opengelegd, en daarbij de volgende aanspraak gehouden:

« Een Ministerie is daargesteld; de Koning heeft mij daarvan het voorzitterschap toevertrouwd en ik ben zonder twijfel dit bewijs van hoog vertrouwen aan het geluk verschuldigd, dat ik heb mogen hebben, door aan Z. M. mannen te kunnen aanbieden, die aan de wenschen van de Kamer en van het Land beantwoorden. Ik stel er eene eere in, om zoodanige ambtgenooten te bezitten en met hen de verantwoordelijkheid jegens de kroon en jegens u te deelen. Ik durf dus rekenen, mijne heeren, dat gij uwe ondersteuning zult verleenen aan een kabinet, dat door oorzaken en onder omstandigheden is tot stand gebragt, welke genoegzaam van zijne toewijding aan troon en wetten getuigen.

« De Koning heeft tot zamenstelling van zijn Gouvernement negen ministers gekozen, die omtrent de beginselen hunner staatkunde overeenstemmen. Deze beginselen, door de kroon aangenomen, zijn: Vrije werking van een verantwoordelijk en eensgezind bestuur; de vrede, op de nationale waardigheid berustende; de orde, door de wetten gewaarborgd; de meest krachtdadige bescherming aan alle de belangen, die de welvaart des lands bevorderen; en in onze betrekkingen met de Kamers opregtheid en moed, welke de beste middelen zijn, om eene verzoening der gemoederen te bewerken.

« Mijne heeren, door mij aan de dienst des Konings te wijden, in een nieuw Departement, alwaar questiën van nationale eer zoo veel overwigt hebben, is het niet noodig, u te verzekeren, dat Frankrijk in mij steeds, bij de behandeling van zulke dierbare belangen, de gevoelens van den ouden krijgsman van het Keizerrijk zal vinden, die weet, dat de natie den vrede verlangt, doch eenen vrede, die edel en roemvol is, (*zeer wel, zeer wel.*) »

Na het uitspreken dezer redevoering stelde de president voor, dat de Kamer zich morgen in de bureaux zoude vereenigen, tot onderzoek der begrooting. Eenige leden vroegen echter, dat de verkiezing van eenen nieuwen voorzitter, ten gevolge van de benoeming van den heer Passy, tot minister van Financiën, overmorgen zoude plaats hebben. Een verward geroep van: neen, neen, ja, ja, was de oorzaak, dat de Kamer daaromtrent geen besluit heeft genomen.

Daarop heeft de Kamer zich in massa naar den Koning begeven. Men heeft opgemerkt, dat de heeren Lafitte, Dupont de l'Eure, Garnier Pagez en een twaalftal andere Afgevaardigden van de uiterste linkerzijde zich niet bij den stoet hebben gevoegd.

— De Kamer der Pairs heeft zich insgelijks naar den Koning begeven, om Z. M. hare smartelijke gewaarwordingen over het gebeurde uit te drukken.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 15 Mei. Z. M. heeft Dr. Valkenstein, bibliothecaris der Koninklijke bibliotheek te Dresden, de gouden medaille van de 4de grootte verleend, voor het aan Z. M. aanbieden van een exemplaar, bevattende de beschrijving dier bibliotheek.

— In den nacht van den 9, is te Bokhoven aan de Maas, op anderhalf uur afstands van 's Hertogenbosch gelegen, brand ontstaan in de woning van den burgemeester aldaar, welke brand zoo spoedig toenam, dat niet alleen dit huis, maar tevens nog vier daaraan grenzende woningen door de vlammen [illegible].

'S GRAVENHAGE 14 Mei. Door den opperkamerheer is bekend gemaakt dat het Hof, op woensdag den 15 dezer, den ligten rouw voor den tijd van veertien dagen zal aannemen, ter gelegenheid van het overlijden van H. D. H. mevrouw de hertogin Maria Frederica van Anhalt-Bernburg, geboren landgravin van Hessen.

— Dezer dagen hebben zich de heeren procureurs Eijssel en Schrijver bij de Arrondissements-regtbank alhier, de eerste namens de Regering en de tweede namens den heer Weemaels geconstitueërd, in de voor die regtbank te behandelen zaak, nopens het ontstane geschil over den eigendom der voormalige Normale drukkerij te Brussel, die door den heer Weemaels naar herwaarts is overgebragt. [illegible] zullen de conclusiën in deze zaak genomen worden. Naar men verneemt, zal Mr. D. Donker Curtius voor den heer Weemaels het woord voeren.

DORDRECHT 14 Mei. Het stoomschip *Dordenaar* is Zaturdag l.l. alhier in veiling verkocht voor ƒ 47,300.

NIJMEGEN 14 Mei. Gisteren avond kwam alhier, per stoomboot, van Keulen aan, Z. D. H. de erfgroothertog van Saxen-Weimar en gevolg, afstappende in het hôtel *de Plaats Royaal*, alwaar Hoogstdezelve nog heden vertoeft. Het vertrek is nog niet bepaald.

Z. Exc. graaf von Wylich und Lottum, gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning van Pruissen, aan het hof van 's Gravenhage, kwam ll. zondag avond alhier aan, en vervolgde dezelfs reize naar Frankfort den volgenden morgen, na in de *Plaats Royaal* overnacht te hebben.

Part. Corresp. SAS VAN GENT 13 Mei. De verdedigingswerken alhier, zoo als palissaden, barrières, enz., welke men sinds 1830 heeft opgerigt, zijn reeds voor het grootste gedeelte afgebroken. Eerstdaags zal men overgaan tot het slechten der aarde-werken, waardoor onze stad weder hetzelfde aanzien als vóór den opstand in België zal erlangen.

Eergisteren is het geschut uit het vijfde district te Neuzen opgelegd.

BRUSSEL 14 Mei. De Kamer der Afgevaardigden heeft zich heden met het ontwerp van wet betreffende de terugbetaling van den tol op de Schelde bezig gehouden.

De minister van Financiën heeft in de eerste plaats betuigd, den uitslag der beraadslagingen te zullen afwachten, alvorens zich te verklaren omtrent het voorstel der centrale sectie, betreffende de al of niet terugbetaling van dien tol aan de Hollandsche schepen.

Voorts heeft de heer de Neff het woord gevoerd, en zich voor het ontwerp van wet, zoodanig als het door de centrale sectie is gewijzigd, verklaard. Deze spreker gaf evenwel te kennen, dat hij het minder raadzaam beschouwde, om de daarvoor benoodigde som alleen uit de twee nieuwe additionele opcenten op de regten van den in- en uitvoer te vinden, maar dat hij hoopte, in eene volgende zitting, daaromtrent een nieuw voorstel door het gouvernement te zien voordragen, waarbij het dragen dezer som ook door middel van andere belastingen zoude gemakkelijk gemaakt worden.

De heer Donny, daarentegen, bestreed het ontwerp als onregtvaardig, en beweerde, dat daarin een groot nadeel voor den handel van Brugge en Ostende was opgesloten. Deze Afgevaardigde besloot met de opmerking, dat de Schelde niet de eenige rivier is, welke aan eenen tol is onderworpen; ook de Elve verkeert in dit geval, en Engeland biedt op dit oogenblik, tot afkoop van dien tol, aan den Koning van Hanover, eene som van 12 millioen. Het is te voorzien, dat deze Mogendheid, bij verwerping van de wet, eene soortgelijke som aan den Koning van Holland zal betalen, en indien wij verstandig genoeg zijn, om de terugbetaling uitsluitend te beperken tot de Belgische schepen, zullen Frankrijk, en de andere Mogendheden wel genoodzaakt zijn, in dit opzigt het voorbeeld van Engeland te volgen.

De heer Eloy de Burdinnes verklaart zich mede tegen het ontwerp van wet; onder eene enkele voorwaarde echter, zoude hij voor de wet kunnen stemmen, namelijk ingeval de additionele opcenten tot het noodzakelijke bedrag werden opgevoerd, ten einde daarmede den geheelen tol te kunnen voldoen, en tevens de terugbetaling niet mogte plaats hebben aan de schepen, die zonder lading de Schelde verlaten.

De heer Dolez, hoewel ten voordeele van het beginsel der wet gestemd, deelt in vele opzigten in het gevoelen van den heer Donny. Hij meent echter zijne bedenkingen aan het algemeen belang te moeten opofferen, en zal de wet aannemen.

De heer Dumortier ving zijne redevoering aan, met de vraag, of het Gouvernement zeker was, dat het tractaat, waarvan de [illegible] wet een uitvloeisel uitmaakt, zal gerealiseerd worden, [illegible], of het alsdan met restrictien of voorbehoud zal plaats hebben. Vervolgens zeide de redenaar, van harte de meest mogelijke uitbreiding aan de vrijheid en den handel te wenschen, maar geenszins die vrijheid, waardoor vreemdelingen zich ten onzen koste komen verrijken, zonder daarvoor eenige vergoeding te geven. Hij beweerde ten slotte, dat het eene ongerijmdheid zoude zijn aan vreemde schepen, en in het bijzonder aan de schepen van die natiën, met welke Holland handel-tractaten heeft gesloten, de terugbetaling van den tol te verleenen, want, zeide hij, daar Holland aan die natiën de vrije vaart op zijne rivieren verleent, zal deze Mogendheid deselve wel den tol op de Schelde terugbetalen, welke ten haren voordeele wordt geheven.

De heer Rogier verzocht vrijheid, om een verzoekschrift van de Kamer van Koophandel te Antwerpen op het bureau der Kamer te mogen neder leggen, hetwelk hem werd toegestaan.

Daarna verkreeg de heer Verdussen het woord, en verdedigde in eene uitvoerige rede het ontwerp van wet. Deze Afgevaardigde begon met de vrees te uiten, dat bij deze beraadslaging de plaatselijke belangen te veel op den voorgrond zouden worden gesteld, betoogde met nadruk het hooge belang, dat België bij de welvaart van Antwerpen heeft, en meende, dat de Kamer zonder gevaar voor den nationalen handel het ontwerp van wet niet kon verwerpen.

Ook de heer de Smet deelde in dit gevoelen, en verklaarde, hoezeer hij tegen enkele bepalingen der wet bedenkingen had, echter voor dezelve te zullen stemmen.

De vergadering is ten 5 ure geëindigd.

— De *Indépendant* zegt, dat er binnen weinige dagen eene commissie zal benoemd worden, ten einde de verschillende onderwerpen voor te bereiden, waarmede zich de afzonderlijke commissiën moeten bezig houden, welke eerlang ten gevolge het vredes-tractaat zullen bijeenkomen.

DUITSCHLAND.

Part. Corresp. FRANKFORT 12 Mei. Gisteren heeft de Bondsvergadering weder voor de eerste maal eene zitting gehouden, onder het voorzitterschap van den graaf van Münch-Bellinghausen. Op dien dag zijn, schijnlijk in het paleis der Bondsvergadering van de zijde van het Bondgenootschap de ratificatiën geschied van de met Holland en België territoriale verdragen. De secretaris van den koninklijk-Pruissischen gezant bij het Bondgenootschap heeft langen tijd in het paleis der Bondsvergadering gearbeid.

Z. D. H. prins Frederik van Hessen, luitenant-generaal van Z. M. den Koning van Pruissen, en gouverneur van Luxemburg, bevindt zich thans alhier.

STADSNIEUWS.

Gisteren middag is in het Binnengasthuis ingebragt, het lijk van een metselaarsknecht, met name Jacobus Petrus Aders, wonende in de lantierstraat, welke van een' steiger, geplaatst voor het achterste gedeelte van een huis op het Nieuwe Waals eiland gevallen en dadelijk overleden is. De overledene laat eene vrouw en kind na.

177ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Derde Klasse Dingsdag 14 Mei.

3de Lijst: N°. 23156 een prijs van ƒ 25,000; N°. 20971 een dito van ƒ 10,000; N°. 5062 een dito van ƒ 1,500; N°. 6835, 22642, 1[illegible] 575 en 22457 elk een dito van ƒ 1,000. 4de Lijst: N°. 13056 een dito van ƒ 2,000.

Zijnde de kapitale prijs van ƒ 10,000 gevallen ten kantore van de heeren De Leao Laguna en Monk.

Woensdag 15 Mei.

5de Lijst: N°. 680 een prijs van ƒ 1,000.

BEVALLEN. 12 Mei H. M. C. Voute, geb. Retemeijer, Z. — Zwang, geb. Koning, D.

OVERLEDEN. 8 Mei A. G. H. Bosch, 87 j. — A. van Erkel, wed. van Veggelen, 79 j. — 10 Mei A. E. Moura, geb. Stulen. — C. de Vries, wed. J. Koopman, 73 j. — H. Selm, 1 j. — 11 Mei A. Klinkert, geb. Cleijndert, 51 j. — 12 Mei A. G. Wijthoff, geb. Seborer, 35 j. — Ludén. — Te *Nigtevecht*, 13 Mei, G. Rensenbrink, 53 j. — Te *Sliedrecht*... *burg*, 5 Mei, J. G. A. Marits.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		AMSTERDAM, 15 Mei, 4½ ure. volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit laagste	hoogste
NEDERL....	Werkelijke Schuld... à 2½	$54\frac{3}{4}$	$56\frac{1}{4}$	55	$54\frac{3}{4}$	$55\frac{1}{16}$
	Dito.............» 5	102	½	¼	$102\frac{1}{4}$	¼
	Uitgestelde dito...»	»	»	»	»	»
	Kansbiljetten......ƒ	$26\frac{3}{4}$	$27\frac{1}{2}$	27	$26\frac{15}{16}$	$27\frac{1}{8}$
	Amortisatie-Syndic..» 4½	$94\frac{1}{4}$	95	$94\frac{1}{2}$	$94\frac{1}{2}$	⅞
	Dito.............» 3½	$79\frac{1}{2}$	80	$79\frac{3}{4}$	$79\frac{1}{2}$	»
	Handel-Maatschappij» 4½	$179\frac{3}{4}$	$180\frac{1}{4}$	$180\frac{1}{8}$	180	⅝
	Nieuwe dito........» 4½	»	»	»	»	»
	Nieuwe dito 1837..» 4½	»	»	»	»	»
	Entrepôt-Dok......» 4½	»	»	»	»	»
	Oost-Ind. Leening..» 4	»	»	»	»	»
	Dito..............» 5	$98\frac{1}{2}$	99	$98\frac{3}{4}$	$98\frac{5}{8}$	¾
	Aandeelen Kansb...» 4	»	»	»	»	»
	Spoorweg Haarlem..»	$108\frac{3}{4}$	$109\frac{1}{4}$	109	109	½
	Aand. Rijn-Spoorw..» 4½	103	½	¼	$102\frac{1}{4}$	»
FRANKR....	Inschrijving G. B...» 3	»	»	»	»	»
ENGELAND...	Dito..............» 3	»	»	»	»	»
SPANJE....	Leening *Ardoin's*...» 5	$18\frac{1}{2}$	19	$18\frac{3}{4}$	$18\frac{11}{16}$	¾
	Dito onbep. Stukk..» 5	»	»	»	»	»
	Passive...........»	»	»	»	»	»
	Deferred..........»	»	»	»	»	»
	Fransche Uitgestelden	»	»	»	»	»
	Engelsche dito	»	»	»	»	»
PORTUGAL.	Oblig. te Londen...» 3	»	»	»	»	»
NAPELS....	Certific. bij *L.* & *B.*» 5	»	»	»	»	»
	Dito *Falc.* & *Co.*..» 5	»	»	»	»	»
	Dito te Londen....» 5	»	»	»	»	»
	Aandeelen *Tavolieren*» 3½	»	»	»	»	»
	Dito te Parijs.....» 2½	»	»	»	»	»
RUSLAND...	*H.* & *C.* 1798, 1816..» 5	[illegible]	105	$104\frac{7}{8}$	$104\frac{7}{8}$	»
	Dito 1828, 1829..» 5	[illegible]	105	$104\frac{7}{8}$	$104\frac{7}{8}$	»
	Dito 1831, 1833..» 5	»	»	»	»	»
	Oblig. te Londen...» 5	»	»	»	»	»
	Dito te Hamburg...» 5	»	»	»	»	»
	Inschr in Assign...» 6	$69\frac{1}{2}$	70	$69\frac{3}{4}$	»	»
	Certific. van dito...» 6	$69\frac{3}{4}$	$70\frac{1}{4}$	70	70	»
POLEN.....	Aandeelen à fl. 300.» ƒ	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 500.» »	$140\frac{1}{2}$	$141\frac{1}{4}$	$140\frac{7}{8}$	$140\frac{3}{4}$	»
PRUISSEN..	Dito R. 80.» »	»	»	»	»	»
	Neg. Londen 1830..» 4	»	»	»	»	»
OOSTENR...	Aandeelen à fl. 100.» ƒ	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 250.» »	»	»	»	»	»
	Metaliek..........» 5	103	¼	¼	$103\frac{1}{4}$	»
	Dito..............» 3	»	»	»	»	»
	Dito..............» 2½	»	»	»	»	»
	Dito te Londen....» 5	»	»	»	»	»
	Weenerb. *Goll* & *Co.*..» 5	»	»	»	»	»
	Dito..............» 4	»	»	»	»	»
	N. Ween. Aand. fl. 500» ƒ	»	»	»	»	»
DENEMARK.	Oblig. te Londen...» 3	»	»	»	»	»
BRAZILIE.	Dito dito.........» 5	$77\frac{1}{2}$	78	$77\frac{3}{4}$	$77\frac{3}{4}$	»
LOUISIANA.	*Hope* & *Comp.*.....» 5	»	»	»	»	»
DARMSTADT	Aand. bij loting.....» ƒ	»	»	»	»	»

dat hij geen woord waarheid zal zeggen. »

« Waarom, docter?...»

« Och, wat wilt gij van eenen plaatsvervanger! »

« Stil!... » zeide ik, « daar komt hij; het schermuur is voorbij, wij gaan heen. »

Wij gingen inderdaad heen, en de jonge plaatsvervanger volgde ons. Met een verdrietig gelaat, ging hij, mij niet durvende aanspreken, ons voorbij, toen de docter, zijn woord getrouw, hem toeriep:

« He, he! plaatsvervanger! »

De jonge soldaat wendde zich om en kwam tot ons, met de hand aan de policiemuts.

« Er is niets voor u in het kwartier? »

« Neen, majoor. »

« Welnu, daar is een burger, die veel van vertelseltjes houdt; gij hebt den tijd wel om er een te verhalen; uwe levensgeschiedenis, bij voorbeeld. »

De jonge soldaat werd rood van schaamte, en ik zelf nog meer dan hij.

« Zoo gij mijn verzoek onbescheiden vindt, mijnheer! vraag ik u opregt om vergiffenis. »

Een glimlach zweefde nu om de lippen van den plaatsvervanger. « Ik ben verzekerd, » sprak hij, « dat belangstelling in mijnen persoon u deze nieuwsgierigheid heeft ingeboezemd, en ik zal daarom aan uwen wensch voldoen. De vriendschappelijke betrekking, in welke ik u met den majoor zie, dien ik den waardigsten der menschen acht, en de genegenheid, die gij mij reeds betoond hebt, zijn voldoende om mij over mijne jeugd te doen spreken. Op mijne eer, geen ander zou er iets van vernomen hebben. »

« De eer van eenen plaatsv..... » mompelde de docter; maar ik stiet hem zachtjes met mijnen elleboog in de zijde, waardoor ik hem tot zwijgen bragt. »

Wij zetteden ons op eene bank, welke in de laan van *Tourny* stond, en daar begon de jonge soldaat zijn verhaal.

« Er was een jong meisje te *Montpellier*, » sprak de plaatsvervanger, « zij was de dochter van het huis, waarin ik woonde, toen ik er mijne studiën in de medicijnen voortzette. Zij had zwarte oogen, zoo als men die alleen aan de zeekust ontmoet. Ik behoef u niet te zeggen, dat ik haar van den eersten dag af beminde. Beminnen is een woord, hetwelk voor verschillende uitleggingen vatbaar is! Toen ik haar den eersten dag in mijne kamer zag treden, om mij eene waschkom en schoon linnen te brengen, zeide ik in mij zelven: geve God, dat in het hart van dit meisje zoo veel deugd en opregtheid wonen mogt, als er bekoorlijkheid is in haar gelaat! »

« Zij bediende mij dagelijks, en was zonder achterdocht levendig en vrolijk; ik was ernstig, schuwde hare nabijheid, en sprak niet anders tegen haar, dan met koelen eerbied. Hare moeder, die mij hooge achting toedroeg, ging geheele dagen uit en liet mij gerust met hare dochter alleen. Met ijver legde ik mij op de studiën toe, om daarin de zedelijke kracht te vinden, die mij anders ontbreken kon. Ik vond grooten smaak in het disputeren met onze professoren, en was moeijelijker te overtuigen dan eenig ander student. Mijne gevoelens hield ik met zulk eene vastheid staande, dat de faam van mijne academische disputen verspreid werd; zoodat ik weldra voor een vroegtijdig en diepzinnig geleerde werd gehouden. »

Hier begon de docter te fluiten; ik had alle moeite van de wereld om hem bedaard te houden.

« Mijne kleeding was eenvoudig, » ging de soldaat voort; « want de geringe nalatenschap mijner ouders, die beiden dood waren, dwong mij tot de uiterste spaarzaamheid. Ik kon dus van geene uitspanning gebruik maken, en woonde ook geene der partijen bij, welke in de omliggende dorpen des Zondags plaats hadden; niettegenstaande deze partijen door mijne huisvrouw en hare dochter MARIA vlijtig werden bezocht. »

« MARIA? » zeide de docter, die op dat woord uit eene halve sluimering ontwaakte.

De plaatsvervanger zette weder zijn verhaal voort. « Zoo gingen zes maanden voorbij: MARIA was lagchend en zorgeloos; ik vond haar des morgens het eerst op, als ik in den tuin onder de acacia's mijne theses ging bestuderen. Zij was blozend en frisch als de bloemen des velds in den morgendauw, en ik beminde haar vurig. Maar wat konde ik in mijnen behoeftigen toestand doen? De moeder stelde zoo veel vertrouwen in mij, en ik was arm. Welk regt had ik om haar kind te vragen? Kon ik tegen het meisje zeggen: Gij zult mijne ellende of mijnen roem deelen, neem de kans aan. Geef mij uw leven, zoo als ik u het mijne geef....! »

Intusschen naderde de 15 Augustus, een dag, naar welken ieder in *Frankrijk* altijd met ongeduld verlangt. Het feest der heilige maagd is echter een van die, voor welke de bewoners der kust eenen bijzonderen eerbied koesteren. Reeds den dag te voren, was het huis geen oogenblik ledig van bezoekgevers en van bouquetten. Dien dag was ik op mijne kamer gebleven. Ik had het gebrek ijverzuchtig te worden. Mijne ijverzucht was gerigt tegen eenen staf-officier, die somtijds aan het huis kwam, en omtrent wien allerlei denkbeelden in mijnen geest opkwamen, zonder dat ik wist, of ik hem beschouwen moest als eenen medeminnaar of niet.

Ik was dus op mijne kamer gebleven, en ging dien morgen niet in den tuin, dan nadat alle de bezoekers, onder welke ik ook mijnen vijand had herkend, waren vertrokken. Mijn hoofd kookte, en in den tuin vond ik MARIA nog. Wat er toen is gebeurd, weet ik niet meer mij te herinneren. Dit alleen is mij bewust, dat ik haar overlaadde met verwijtingen, als of ik de grootste regten had op haar hart, en op mijne beurt verwijtingen van haar vernam, die mij tot den gelukkigste der stervelingen maakten. Van dat oogenblik af, rekende ik mijn lot beslist. MARIA nam twee penningen met het beeld der moedermaagd uit haren boezem, en sprak tot mij: Kies een van beiden, zij zijn gezegend. »

Bij dit gedeelte van het verhaal geraakte de docter in beweging, en toen ik spreken wilde, was hij het, die mij het zwijgen beval.

« Ik koos er een' van, » vervolgde de soldaat, « en heb dat onderpand van hare, helaas! verbroken trouw als een heiligdom bewaard; hier is het. » Dit zeggende opende de plaatsvervanger zijne uniform, en toonde ons den penning, hangende op zijne bloote borst. De docter verloor geen een van zijne woorden, en hoorde nu zelfs toe, met een' zigtbaren angst.

Den volgenden dag, had de moeder van MARIA mij de hand van hare dochter toegestaan. Deze goede vrouw weende van vreugde, omarmde mij en noemde mij haren zoon. Zij vorderde slechts, dat het huwelijk zou worden uitgesteld, tot dat MARIA haar 18 jaar zoude hebben bereikt.

Toen ik een paar weken later van mijne collegiën te huis kwam, was het geheele huis in beweging. Binnen komende, vond ik MARIA's moeder als levenloos uitgestrekt op haar bed. MARIA zat als verstijfd daarnevens. In weinig woorden vernam ik, dat de kleine fortuin der arme weduwe, bij eenen bankier geplaatst, in een schandelijk bankroet geheel verloren was, en dat daarenboven een wissel van 600 francs was aangeboden, welke

BEURSBERIGT.

De berigten der volksbewegingen te Parijs bragten onze markt in eene flaauwe stemming, en zijn alle binnenlandsche Fondsen in prijs teruggegaan; voornamelijk was zulks evenwel het geval in Integralen en Kansbilletten, welke, bij vrij levendigen handel, de eerste ¼ pCt., en de laatste ƒ ¼ zijn gedaald. Aandeelen Handel-Maatschappij waren geheel onder den invloed van de rescontre van heden; aanvankelijk daalde derzelver koers tot 180, doch herstelde zich, door eenige inkoopen, schijnbaar tot behoefte, weder tot 180⅞; op de rescontre van 15 Julij vond men echter meerder verkoopers, waardoor de prolongatie van 1½ tot ¾ à 1 pCt. was verminderd; de omzettingen in dit Fonds waren vrij aanzienlijk.

Aan Spoorwegen leden men mede door den minder gunstigen stand der beurs, en w rer tot mindere koersen aangeboden.

Vreemde Fondsen waren Ardoins, ten gevolge van het lager merk van Antwerpen en de teleurgestelde hoop, dat de heer Thiers lid van het nieuwe Ministerie zoude zijn, ook alhier iets flaauwer; de overige onveranderd, doch alle bij weinig affaire.

Uitgel. Kansbill. A°. 1848 ƒ 362. Griekenl. bl. à £ 100, 13¼. Columbia 2de Leening, à £ 100. 19⅛. Coupons Columbia onk. ƒ 4⅛. Dito Peru ƒ 3⅞. Dito Ardoins Nov. 1837 à Mei 1839, 11 pCt.

Koers van het Geld. Beleening 4. Prolongatie 4½. Wissel-Disconto 3½ pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 55 à 55⅛. Kansb. ƒ 27⅛. Handel-Maatsch. 180¾. Ardoins à £ 86. 18⅞.

GRANENMARKT.

15 Mei.

Tarwe als voren; 125 ℔ witbonte Poolsche ƒ 383; 127 ℔ n. Bovenlandsche ƒ 310; 129 ℔ witbonte Poolsche ƒ 400.

Nieuwe *Rogge* bij partij lager afgegeven: 120, 121, 122 ℔ n. Pruissische ƒ 176, 178, 180; 118 ℔ o. dito ƒ 215; 125 ℔ n. Rostokker ƒ 185.

Gerst prijshoudend: 101 ℔ n. Vriessche Winter ƒ 145.

Haver zonder handel.

Koolzaad prijshoudend. Groninger £ vl. 43.

Lijnzaad insteloos. 108 ℔ Memelsch ƒ 235.

Raapolie Ordinair ƒ 32½. Vliegend ƒ 31 à 31½. P°. Sept. ƒ 31; Oct. ƒ 31 à 31½; Nov. en Dec. ƒ 31½ à 31¾.

Lijnolie Ordinair ƒ 29. Vliegend ƒ 28 à 28½. P°. Julij ƒ 28.

Hennepolie Ordinair ƒ 32.

Raapkoeken pr. 1,040 st. ƒ 55 à 64. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. / 8 à 10½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 13 Mei.

Inschr. op ult. 5 pCt.	111.45.		Spanj. Ardoins. 5 pCt.	20.		
dito contant. 5	»	111.10.	Napels, *Falcon*. 5	»	101.75.	
dito op ult. 3	»	81.80.	Portugal	3	»	22.
dito contant. 3	»	81.60.	Bank bij Lafitte.	fr.	1070.	
Bank-Actiën	fr.	2725.				

Gisteren waren 3 pCt. in het Koffijhuis *Tortoni* 81.87½, doch ten 4 ure daalde de prijs plotseling tot 81.25, blijvende evenwel ten slotte weder 81.55. De benoeming van het nieuwe Ministerie, en de hoop, dat de onlusten van gisteren avond zich niet zouden herhalen, deden heden derzelver prijs weder spoedig op 81.75. De berigten van de barricades op de *Place des Innocents* en de straat *St. Mery* veroorzaakten evenwel op nieuw eenen teruggang tot 81.40; te b.urze was echter de eerste koers 81.60, en blijft deselve daarop; 5 pCt. openden op 111.30, en blijven 111.45. Men geloofde, dat alles was afgeloopen; overigens is het geval tevens zoodanig sterk bevolkt geweest, waar de volksbewegingen plaats vonden, dat men gerust kan zijn tegen alle ondernemingen der onruststokers. In vreemde Fondsen ging weinig om. Na de beurs 3 pCt. 81.72½.

Wissels. Amst. 1/m 57⅜; 3/m 57⅛.

ANTWERPEN, 14 Mei.

Metaliek.... 5	»	107⅜.	Ardoins.....	5 pCt.	18⅞.	
Partiaal-Loten...	ƒ	470.	Denemarken...	3	»	74⅞.
Loten fl. 500.	»	807.	Brazilië.....	5	»	78¼.
Nassau Loten.	»	21¼.	Pruiss. Loten.			127.
Darmst. Loten.	»	23¼.	Napels, *Falcon*. 5	»	95.	
Pol. Lot. fl. 500.	»	142				
dito 300.	»	119¼.				

Ten gevolge van het ongunstige weder, was de koers van Parijs heden niet bekend; evenwel wist men, door berigten, over Brussel ontvangen, dat het nieuwe Fransche Ministerie zonder den heer Thiers was zamengesteld, betgeen op den prijs der Ardoins ongunstig werkte; geopend op 18⅞, daalde dezelve tot 18⅛, ⅜, en blijft ten slotte, met weinig handel, 18¼ p. ⅛ g. op morgen. Op het einde zeide men, dat het merk van Parijs ¼ lager was. Belgische Fondsen waren zeer vast; 5 pCt. 101¼; 4 pCt. 92¼; 3 pCt. 72¼.

BRUSSEL, 14 Mei.

Ten gevolge van de gebeurtenissen te Parijs, waren onze Fondsen flaauwer; 5 pCt. blijven 101¼, 4 pCt. 91¼, 3 pCt. 71⅞ à 72. Ardoins 18⅞, ⅛.

BERLIJN, 10 Mei.

Pruiss. Leen.. 4 pCt.	102⅞.		Pol. Lot. fl. 500	pCt.	79⅞.	
dito Loten..	»	72½.	dito	300	»	67½.
Metaliek...... 5	»	109.	Holland......	2½	»	54⅞.
Bank-Actiën...		1060.	Kansbilletten.. } Restanten.... }			8⅞.
Rusl. Hamb... 5	»	105⅞.				
dito Londen... 5	»	112¾.	Napels, *Falcon*.	5	»	101.
dito 1831 en 33. 5	»	103½.				

De meeste Fondsen, voornamelijk Oostenrijksche Bank-Actiën, hebben zich sedert eergisteren in prijs verhoogd; de handel was echter algemeen niet beduidend.

FRANKFORT A/M, 12 Mei.

Metaliek...... 5 pCt.	106$\frac{15}{16}$.		Pol. Lot. fl. 500	»	79¼.	
dito	4	»	101⅛.	dito 300	»	67½.
dito	3	»	81$\frac{1}{16}$.	Spanj. Ard.... 5	»	5⅞ à 6.
Bank-Actiën..	»	1837.	Holland...... 2½ pCt.	54$\frac{15}{16}$.		
			Taunusbahn...	ƒ	280¾.	

Het aftreden van het Engelsche Ministerie te Londen geenen bijzonderen invloed gehad hebbende, waren de prijzen der Fondsen hier tamelijk vast; Weener Bank-Actiën verhoogden zich zelfs fl. 8.

WEENEN, 7 Mei.

Metaliek...... 5	»	107⁹/₂₀.	Wisselk. Amst. 2/m 137.	
dito	4	»	101$\frac{7}{16}$.	
dito	3	»	81¼.	

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het Nederl. gek. tweed. driemast galjootschip *de Onderneming*, Kapt. H. J. Klein, van Amsterd. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *de Vriendschap*, Kapt. H. W. de Boer, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip *de 4 Gebroeders*, Kapt. N. D. de Boer, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *de Zeemeeuw*, Kapt. T. C. Claus, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Sophia Cicilia*, Kapt. J. C. Badeloff, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meyer, van Amsterdam. Sluit 18 Mei. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Phœnix*, Kapt. H. L. Kayzer, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 24 Maart op 34° N. br. en 23° 45′ W. l.: Zeemanshoop, Kapt. Kuiper, v. Batavia n. Amsterdam.

Van de schepen, gisteren uit Helvoet naar zee gezeild, zijn de schepen Elisabeth, Kapt. W. Pratt, n. Dover, en Henriette, Kapt. J. C. Willems, n. Suriname, uit zee terug gekomen; laatstgemelde heeft op de Hindert deszelfs roer afgestooten, en is, met hulp van eene loodsboot, op het Kanaal gebragt, genoemde bodem is zwaar lek; moet lossen en repareren.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 14 Mei N. O., Z. W., N. W. en N. — A. Galloway, Union, Londen. P. Jagtman, Hendrina, Newcastle. — Gisteren nog: W. Tian, Curlew, Newcastle.

VLIE 13 Mei W. Z. W. — Na posttijd 4 of 5 schepen, de namen onbekend.

TERSCHELLING 11 Mei N. O. tot N. — H. S. Vos, Reina, Pillau. W. F. Pronk, de Hopende Zeeman, Elbing. U. W. Stuit, Geerdina, Dantzig. F. F. Bieze, Herstelling, dito. W. H. Kramer, de Beurs van Amsterdam (S), Hamburg. — 12 Mei. H. G. Botje, Sara, Elbing. A. L. Pocker, Aurora, Dantzig. C. S. Plath, Freundschaft, dito.

HELVOET 14 Mei N. W. — J. Snow, Ventage, New-York. D. H. Puister, Jonge Jantina, Cardiff. J. G. Rendon, Venus, Leverpool. J. King, Rosette, Hull. P. Fretwurst, Sirius, Liebau. C. H. Maas, Caroline Elise, Dantzig. D. J. Bager, Trofastheden, Faborg. — Gisteren nog: J. Boy, Amity, Glasgow. F. Rebberg, Triton, Libau. P. Tryvith, Mathilda, Dantzig. D. Meissner, Neptunus, dito.

BRIELLE 14 Mei N. W. — Gisteren nog: D. Dunlop, Batavier (S), Londen. F. Lawson, Laura, Hull.

MAASSLUIS 14 Mei Z. Z. W. — Niets.

ANTWERPEN 14 Mei. Simons, 5 Gezusters, Emden.

NANTES 10/11 Mei. Vasse, Prosper, Hamburg.

HAVRE 13 Mei. Contard, Rotterdam (S), Rotterdam.

BREMERHAVEN 9 Mei. Hohorst, Pensylvania, Rotterdam.

HAMBURG 10 Mei. de Groot, Dorothea Maria, Amsterdam.

Op DE ELVE 10 Mei. Arends, Amphitrite, Bahia. Balchen, Carolina, Cuba. Kant, Soto, Laguayra. Lopez, Alegrio, Lissabon.

UITGEZEILD.

TEXEL 14 Mei. T. Schut, Maximiliaan Theodor, Batavia. J. C. Flammer, die Gute Hoffnung, St. Ubes. K. P. Tippema, Vriendschap, Londen. J. Visser, Eendracht, dito. C. Robinson, Sisly, Newcastle.

VLIE 13 Mei. N. S. Bjonnes, Trende Brodere, Tonsberg. Nog na posttijd 4 of 5 schepen, de namen onbekend.

TERSCHELLING 11 Mei. J. H. Savert, Willem de Eerste (S), Hamburg. — 12 Mei. B. H. Dekker, de Vriendschap, Riga. A. H. Bekkering, Gezina, Koningsbergen. H. Krögge, Jenny Ser Deasse, Hamburg.

HELVOET 14 Mei. J. A. Speyhman, Maria Johanna, Riga.

BRIELLE 14 Mei. J. de Ward, Fanny, Londen. D. Dunlop, Batavier (S), dito. — Gisteren nog: G. Vogel, Onderneming, Sunderland.

MAASSLUIS 14 Mei. J. B. Mulder, Catharina, Riga. J. Schmidt, Anna, Avontuur.

HAVRE 11 Mei. Bicker, Apollo, New-Orleans. Verspaecke, Havre (S), Hamburg. — 12 Mei Pitron, Tage (S), dito.

CUXHAVEN 9 Mei. Segelken, Mathilda, Kaap Haiti. Roth, Hebe, Middellandsche Zee. — 10 Mei. Hendriks, Hubert Cornelis, Amsterdam. Kramer, Beurs v. Amsterdam (S), dito.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 15 Mei 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar	Mainz,	het schip	Waarheidvriend,	schipper	Hk. Santbeuvel.
»	Rijnschans,	» »	Morgenstern,	»	J. Dormölen.
»	Frankfort,	» »	Maria,	»	N. Urmetzer.
»	Mannheim,	» »	Onrust,	»	W. Bouwmeester.
»	Coblenz,	» »	Frederica,	»	J. J. Ittschert.
»	Duisburg,	» »	Ich bin Vergnucht,	»	P. J. W. Landt.
»	Dusseldorp,	» »	Carolina,	»	Wm. Weerpas.
»	Urdingen en Neuss,	» »	Het Vergenoegen,	»	J. J. v. d. Maaden.
»	Wezel,	» »	Vr. Rebecca,	»	G. Balk.
»	Keulen,	» »	Amsterdam,	»	R. Hagenboek, voor de Wed. H. W. Engels.

Vertrokken: G. Leermakers, Eensaamheid, naar Mannheim.

KEULEN, 12 Mei. *Aangekomen:* C. Schön, van Wurzburg; A. Schneider, van Bingen; L. Kiefer, van Rudesheim.

Vertrokken: J. F. Bergholtz, naar Amsterdam, met 4,038 ctr.; J. Tillmann, naar Coblenz; A. Orts, naar Wezel; W. Kimpel, naar Mainz.

In Lading: naar Rotterdam, H. van Hees; naar Amsterdam, W. Haasters; naar Dusseldorp, Uerdingen, Duisburg tot Ruhrort, J. Budberg; naar Ruhrort tot Emmerick, J. Linkewitz; n. Coblenz en de Moezel, P. Leininger; n. Boppard en Bingen, A. Hartmann; naar Mainz, B. Pfaff; naar de Neder-Main, C. Hartig; naar de Midden- en Boven-Main, M. Brandt; naar Heilbron, F. Kuhnle; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshaven, C. Jonas.

Rijnhoogte te Keulen 12 Mei, 10 voet, 7 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

CARDIFF, *J. G. Postuma*, GESINA. 1 l. Spoorijzer, Gebr. van der Vliet.

DANTZIG, *W. F. Feeninga*, KLARA DOROTHEA. 95 l. Rogge, Order.

A. L. Poker, AURORA. 38 l. Rogge, L. Hoyack en Co.

J. F. Domanski, HENRIETTE. 61 l. Rogge, 5 l. Erwten, L. Hoyack en Co.; 50 l. Rogge, A. en F. Baerten.

STETTIN, *M. H. Blanck*, CAROLINE EMILIE. 200 k. Kandy-kisjeshout, Stadniski en van Heukelom; 1,100 v. Meel, 3,125 sch. Rogge, Order.

LUBECK, *D. O. Klöntjo*, HEINSINA. 27 l. 88 sch. Rogge, W. Willink Jr.

DRAMMEN, *J. F. Schöeter*, CHRISTIAN. 321 t. Hout, Order.

H. J. Hesselberg, ST. JOHANNES. 363 t. Hout, Order.

C. Kollenborg, DIE HOFFNUNG. 1 l. Hout, A. Beling en Co.

J. M. Anderson, DELPHIN. 135 t. Hout, A. Beling en Co.

S. Knudsen, THETIS. 334 t. Hout, Order.

P. Olsen, ADEONA. 368 t. Hout, Order.

H. Thüs, TRE SÖSTRE. 309 t. Hout, Order.

H. Högen, HEINRICH KARSTENS. 417 t. Hout, Order.

ARENDAHL, *N. S. Beck*, SANDVIGE. 1 l. Hout, Siepman, Pietersen en Co.

ELBING, *H. G. Botje*, SARA. 2,344½ skh. Rogge, L. Hoyack en Co.

W. F. Pronk. DE HOOPENDE ZEEMAN. 2,429½ sch. Rogge, L. Hoyack en Co.

HAMBURG, *H. Lange*, LINE. 12 ser. Tabak. Wuste en Uthermarkt; 71 p. do., A. Verhamme; 10 b. Kochaar, 3 b. Veeren, H. F. G. Kratzenstein; 11 b. do., Kaupé en Wilde; 20 v. Blaauwsel, J. Dekker; 13 k. Mineraalwater, C. Gunther; 25 vtjes Droog, van Voorst en Andriesen; 4 ser. do., B. H. Schröder en Co.; 244 z. Jeneverbessen, 20 b. Veeren, 180 st. Lood, Order.

BREMEN, *S. H. Bongekes*, DE VROUW GEERTRUIDA. 88 v. Tabak, Moes en Schut; 11 v. do., 27 v. Tabakstelen, L. Hoyack en Co.; 4 v. Tabak, Boelders en Albers.

GRAVELINES, *M. van der Patte*, DE VROUW MAGDALENA. 222 k. Glas, Wed. C. G. de Beus en Zn.; 125 k. do., Gebr. Zahn; 67 k. do., de Burlett en Pierson; 64 k. do., J. G. Bentveld; 42 k. do., Blocker; 38 k. do., Smits; 23 k. do., Houwing; 7 k. do., J. Fischer en Co.; 29 v. Spijkers, J. en S. Keyzer; 14 v. do., C. Willemsz; 6 v. do., J. Wijs; 15 b. Generverbessen, van Voorst en Andriesen; 1 ptij Houtwaren, W. J. van Elden; 69 k. Glas, 59 v. Spijkers, 4,500 pr. Klompen, Order.

CUXHAVEN, *H. Vereyken*, DE 4 GEBROEDERS. 18 v. Spijkers, T. P. Philippeau; 15 v. do., J. van Hoorn; 39 v. do., J. Wijs; 25 v. do., E. D. van IJzer; 41 v. do., Kerkhoven en Coutinho; 540 st. IJzer, Gebr. v. d. Vliet; 5 p. 1 k. Olie, Pool en Thuret; 6 p. do., 1 ptij Hennep, 10 v. Spijkers, 50 t. Lijnzaad, Luden en van Geuns; 1 ptij Verfhout, Staphorst, Lantz en Co.; 44 f. Olie, W. en T. Koster Liesen; 190 v. Spijkers, 2 k. Porselein, 5,000 pr. Klompen, 5 b. Katoen, Order.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

HAVRE, 11 Mei.

KATOEN. In deze week zijn aangevoerd 12,632, en verkocht 2,444 balen, als: 1,187 Louisiana van fr. 97 50 à fr. 112; 350 Mobile van fr. 98.50 à fr. 114; 333 Georgia van fr. 105 à fr. 110; 119 Bahia tot fr. 115; 95 Cumana tot fr. 118; 327 Haïti van fr. 100 à fr. 105; 32 Bengaalsche tot fr. 75. De bedongen prijzen zijn 2 à 3 centimes lager.

SUIKER. Martinique en Guadeloupe zijn minder gevraagd, doch de prijzen zijn onveranderd; slechts 150 vaten zijn afgedaan tot fr. 54.50 voor de goede 4de soort. 5,264 zakken Bourbons zijn tot fr. 54 à fr. 55 verkocht.

KOFFIJ goed prijshoudend, 374 balen Haïti zijn tot fr. 57½, en 350 dito tot fr. 60 fr. entrepôt, en 350 balen Portorico tot fr. 78½ vreemd entrepôt afgedaan.

RIJST. Carolina is iets lager afgegeven, als: 39 tierces en fr. 36, en 113 dito van fr. 36 à fr. 36.50.

INDIGO blijft stil; slechts 32 kisten Bengaalsche zijn tot fr. 12.87½ cons. verkocht.

ANTWERPEN, 14 Mei.

SUIKER. 350 zakk. Siams zijn tot niet bekend geworden prijs verkocht.

PEPER. 100 balen Sumatra zijn afgedaan; prijs niet bekend.

Kunsten en Wetenschappen.

DE ELECTRO-MAGNETISCHE KRACHT.

Onder de belangrijke ontdekkingen in het gebied der wetenschappen behoort voorzeker die in 1819, door den geleerden Oersted, in Kopenhagen, namelijk de krachtsontwikkeling door den Electro-magnetischen stroom, bij de aantrekking en afstooting der magnetische Polen.

Veel belangrijks is hieromtrent medegedeeld door wijlen den hoogleeraar Moll, te Utrecht, Henry in Noord-America, Davenport, Callan, enz.

Maar boven alles waren in dezen voor ons belangrijk de proeven van Prof. S. Stratingh Ez., te Groningen, die ons in het vorige jaar in het Koninklijk Instituut en Felix Meritis een' verbeterden Electro-magnetischen wagen en een ander Electro-magnetisch werktuig vertoonde, om een schuitje voort te stuwen, zijnde twee plat liggende omwonden staven, die door een' Electro-magnetischen stroom om haren as werden rondgedraaid, en welker aanmerkelijke kracht ons toen alreeds met de blijde hoop vervulde, dat ook deze nieuwe krachtontwikkeling eenmaal der menschheid nuttig zal worden.

Het was ons toen ook reeds bekend, dat Z. M. de Keizer aller Russen

---

dag betaald moest worden. Een aanval van beroerte had de goede vrouw getroffen, en mijne wanhoop had geene grens.

« Schep moed, lieve moeder, » riep ik uit. « Gij hebt eenen zoon, die voor u zal zorgen; hij kan het, en zal het. Nu ging ik; doch wist niet, waarheen. In vertwijfeling dwaalde ik rond, tot ik plotseling voor een huis stond, dat in groote letters het opschrift droeg, *Remplacemens Militaires; Achat au comptant.* »

Hier zag ik den docter aan, hij was voortdurend oplettend, maar doodsbleek.

« Ik had, » sprak de soldaat, « geen duim breed gronds op den geheelen aardbodem, niet éénen vriend, van wien ik eenen franc kon leenen, en wilde het leven mijner moeder redden!.... Met éénen sprong was ik naar binnen. De menschenkooper was op zijn kantoor, mat en ondervroeg en betastte mij, en de koop werd voor twee duizend francs gesloten; waarvan mij 800 dadelijk werden voorgeteld. Toen vloog ik naar het huis mijner moeder terug, en betaalde den wissel, en liet de overige 200 francs in de handen van MARIA; doch vermijdende mij snel; ik had den moed niet haar te zeggen, tot welken prijs ik dat geld verkregen had. »

« Wel! Wel! » sprak de docter, terwijl hij opstond en den jongen soldaat de hand reikte, « hebt gij dat gedaan!.... Nu, dat de Hemel u daarvoor zegene, brave jongen! » ging hij voort, en drukte nu de hand van den plaatsvervanger, dien hij kort te voren veracht had, met aandoening in de zijne.

« Maar, » riep hij uit, « hoe komt het, dat gij MARIA hebt verlaten? »

Dit zeggende, trad de docter terug, en hernam weder zijn ernstig voorkomen. Ik begon nu te begrijpen, dat er iets schuilde, en dat de docter de ontknooping in zijne magt moest hebben. De plaatsvervanger zag verwonderd op, en vroeg eenigzins bevend:

« MARIA? Majoor! kent gij haar? »

« Ja, ja, » zeide de docter; « maar zeg mij de oorzaak van uwe vlugt zonder reden en zonder afscheid! »

« Ach, » antwoordde de jonge soldaat, « toen ik de daad volbragt had, verloor ik bijkans mijn verstand. Ik verborg mij voor MARIA; ik wilde mij verbergen voor mij zelven. Ik plaatsvervanger! [illegible]

[illegible]

dit hebben kunnen zeggen. Ik had den bezorger der remplaçanten mij dadelijk naar mijne bestemming te doen vertrekken, en hij voldeed aan mijn verzoek. Toen ik, tot inkeer gekomen, acht dagen later terugkwam, vond ik het huis gesloten. De moeder van MARIA was dood en begraven en zij zelve, ik vernam dit van de buren, was plotseling vertrokken met eenen officier. Nu onderzocht ik naar den staf-officier, dien ik als eenen medeminnaar had beschouwd, en mijne woede had geene grenzen, toen ik vernam, dat hij vertrokken was, zonder dat iemand wist, waarheen. Dit ontnam mij allen twijfel. MARIA was... »

« Ongelukkige, » riep de majoor, « ga niet verder: MARIA was bij mij. Zij is mijne nicht, mijne eigen nicht, de eenige dochter van mijne eenigste zuster VERDIER. Na eene vijftienjarige afwezigheid kwam ik in de nabijheid van *Montpellier*, en verwierf een verlof van drie dagen om haar te bezoeken. Toen ik kwam was zij reeds begraven en MARIA in wanhoop. Zij had geene ouders meer en ik geene kinderen. Ik nam haar tot mij; mijnen tijd was kort en wij vertrokken den volgenden dag; MARIA, meer dood dan levend van droefheid over hare moeder en u, en ik haar betreurende en u verachtende. »

« Waar is zij? » riep de jonge soldaat.

« Nabij deze stad, » sprak de majoor, « ook zij heeft haren penning bewaard, en meer dan eens hem in stilte met hare tranen bevochtigd. Ik keurde dat af; maar ik was onregtvaardig, jongen! kom aan mijn hart! »

« Vriendje! » sprak toen de waardige man tot mij; « ik hoop, dat gij het aan niemand zult zeggen; maar waarachtig, ik ween! Zoo waar als ik majoor ben, ik ween van vreugde en dankbaarheid!..... »

Dus sprekende drukte hij de handen van den plaatsvervanger zonder ophouden, en deze gaf zich op zijne beurt aan eene verrukking over, die mij bekommerd maakte.

Eenigen tijd daarna, vernam ik, dat de jonge soldaat met MARIA in den echt was getreden. Vooraf echter, had de docter de door zijnen neef als plaatsvervanger ontvangen som, aan den persoon, voor wien hij in dienst was getreden, terug doen [illegible]

[illegible]

DE TWEE ZANGERESSEN.

De zangeressen der opera te *Napels*, MORECHI en GALLI genaamd, waren mededingsters en droegen elkander eenen onverzoenlijken haat toe. Eens kwam men op het denkbeeld beide in één stuk te doen optreden, waarin twee vrouwen ijverzuchtig op elkander zijn, en haar de rollen dier vrouwen te doen vervullen. De opera van CIMAROSA, getiteld *Fraatenrist*, werd ten tooneele gevoerd; aller verwachting was gespannen op het duo, in hetwelk de beide vrouwen elkander scheldwoorden moeten toewerpen. MORECHI begon haar solo, en gedurende hetzelve, gaf GALLI haar halfluid allerhande scheldnamen. Nu kwam de beurt aan GALLI, en terwijl deze moedig en bekwaam haar solo zong, bleef MORECHI niet in gebreke haar evenzeer uit te schelden. Het publiek applaudisseerde, doch toen het duo begon, geraakten de beide zangeressen geheel buiten zich zelve. Zij vergaten het publiek, hare rollen en het tooneel, en werden handgemeen. MORECHI scheurde GALLI den halsdoek af, daar zij wist, dat deze eenen mageren hals had; GALLI daarentegen herinnerde zich, dat MORECHI eene pruik droeg, en rukte haar die van het hoofd. Daar stonden nu beide zangeressen voor het publiek, de eene met eenen langen mageren hals en de andere met een kaal hoofd, tot dat de eerste comiek BUFFALO, die geene gelegenheid verzuimde, om het publiek te doen lagchen, met twee zwaarden in elke hand, tusschen beiden trad en de vechtenden scheidde. De aanschouwers dreven niet weinig den spot met de voorstelling, en MORECHI betrad nimmer weder het tooneel.

BLADVULLING.

Volgens de laatste aflevering der [illegible] eerste drie maanden van dit jaar [illegible] boekwerken [illegible] 172 in de [illegible] 129 [illegible]

eene commissie had benoemd, om deze zaak verder na te sporen; en dat deze den haar opgedragen last met onvermoeiden ijver heeft pogen te volbrengen; daarvan moge het volgende berigt getuigen:

Het gebruik der Electro-magnetische kracht, tot het in beweging brengen der schepen, is bewezen.

Op de Newa heeft men met eene oude boot, van 28 voet lang en 8½ voet breed, naar de wijze der stoombooten, met schepraderen voorzien, daaromtrent eene proeve genomen, door middel van de gezegde raderen in verband te brengen met een Electro-magnetisch apparaat.

De boot voer, zelfs tegen den stroom op, met eene snelheid van 7 wersten, nagenoeg 1 Duitsche mijl in een uur; in stil water was de snelheid harer vaart 3 voet per seconde. Dagen achtereen werkte de machine, die slechts eene ruimte van 2⅟₁₀ voet lang en 1¼ voet breed inneemt, met dezelfde kracht, en het verlies der uit 320 paar zinkplaten bestaande Galvanische kolom van 96 vierkante voeten oppervlakte, wegende 400 ponden, bedroeg na een gebruik van drie maanden 24 pond, zoodat slechts 6 pCt. der swaarte in zinkvitriool overging.

EENE NIEUWE OORZAAK VAN VERGIFTIGING DOOR LOOD.

De heer E. Duchemin, te Havre, heeft aan den uitgever van het *Journal de Chimie médicale*, geschreven: Onlangs hebben verschillende stokers en machinisten der stoombooten, in onze haven, aan hevige toevallen geleden, die door verschillende artsen voor loodkoliek zijn herkend. Deze vreeselijke krankheid duurde zoo lang, tot men de behandeling aanwendde, welke in het *Hospice de la Charité* te Parijs tegen die ziekte gebruikelijk is. Na dat ik mij veel moeite had gegeven, om van de kranken te vernemen, wat wel eigenlijk de oorzaak van dat koliek kon zijn, hebben zij mij verhaald, dat zij een zeker mastiek gebruiken, dat gedeeltelijk uit loodwit is zaamgesteld. Nu verbeeld ik mij, dat menschen, die aan eene aanmerkelijke hitte zijn blootgesteld, zich in eenen toestand bevinden, in welken zij ligt lood-uitdampingen opnemen, hetwelk tot lood-koliek aanleiding geeft. Het was dus te wenschen, dat de scheikundigen eenen anderen mastiek poogden uit te vinden, om dien te vervangen, welke thans bij stoomketels wordt gebruikt.

EEN GESCHIKT MIDDEL VOOR DE SCHEEPVAART, OM HET MEEL VOOR BEDERF TE BEWAREN,

In regthoekige troggen laat de heer Robineau het meel zeer sterk persen, zoo dat het den vorm dier troggen behoudt. In dien toestand wederstaat het meel den bederf aanbrengenden invloed der vochtigheid en de aanvallen der insecten. Hij scheidt de zemelen (die Kleie) niet van het meel, eer hij hetzelve doet persen. De volgende proeven zijn omtrent deze bewerking genomen: — een aldus toebereide meelkoek werd in eenen vochtigen kelder gebragt en na zes weken daaruit genomen toonde hij nog geen spoor van bederf. Een andere dergelijke meelkoek werd te midden van meel gelegd, waarin de mijt (Kornwurm) was; eenige dagen daarna er weder uitgenomen zijnde, had het de onaangename reuk aangenomen, welke het door de mijt bedorven meel heeft, en verloor deze reuk eerst langen tijd daarna. Voor het overige was het onverteerd en de insecten (Insecten-larven) waren niet tot in het binnenste doorgedrongen. (Deze proeven zouden ook, ten behoeve van de scheepvaart, op andere drooge waren kunnen toegepast worden.)

Het Eiland St. Maarten.

Nadat wij in onzen *Bode* eenige kolommen hebben toegewijd aan de beschouwing van de kolonie Suriname en het eiland Curaçao, is ons van verschillende kanten de verwachting te kennen gegeven, dat wij ook van de Nederlandsche Antillen zouden spreken. Eene der redenen, welke men tot ondersteuning van dat verlangen aanvoert, — dat men toch zoo weinig van Eustatius en St. Maarten verneemt, — is welligt een bewijs, dat er weinig, of althans weinig belangrijks van te zeggen is. Daarenboven kan men niet wel van het eene spreken en van het andere zwijgen, en het is toch niet even aangenaam over beiden te spreken. Doch wij voldoen aan het te kennen gegeven verlangen.

De Nederlandsche Antillen zijn eigenlijk drie in getal, die in elkanders gezigt liggen: *Saba*, een kegel, en niets dan een kegel, welke steil uit zee oprijst, het minst beduidende van allen, maar daarom niet het minst gelukkige, waarmede wij ons hier geheel niet hebben bezig te houden; *Eustatius*, wiens kegelberg zich op eenen afstand zeer fraai voordoet, inzonderheid wanneer men de vallei niet ziet, waardoor de uitgebrande vulkaan met het meer westelijk gebergte vereenigd is; en *St. Maarten*, verreweg het grootste van de drie, dat zich als zeer bergachtig opdoet, doch desniettemin verscheidene vlakten, hoezeer daaronder ook eenige bergvlakten, telt. Dit laatste eiland, het eenige van de drie, waar havens gevonden worden, heeft vooral langs de Zuid-kust verscheiden baaijen, waarvan de Groote Baai in het Oosten en de Simsonsbaai in het Westen wel de voornaamste zijn. Die Zuidkust behoort aan Nederland, want men wete, dat het eiland slechts voor de helft aan Nederland toekomt. De noordelijke helft behoort aan Frankrijk, en wel sedert het midden der 17de eeuw. Hoe het met die verdeeling oorspronkelijk is toegegaan, kan niet met juistheid worden opgegeven; het schijnt, dat ze toe te schrijven is aan de overgroote mate van [illegible]heid, welke, voornamelijk buiten Europa, de Nederlanders gedurende de eerste helft der 17de eeuw onderscheidde, telkens wanneer zij met Franschen of Engelschen in aanraking kwamen.

De [illegible] nabuurschap der beide natiën is niet altijd zoo rustig en vreedzaam geweest, als de schrijver van de *Histoire Philosophique et Politique des deux Indes* het doet voorkomen. Meermalen heeft men onderling getwist over de [illegible], en meermalen ook heeft men aan de bloedige veten, in Europa gevoerd, op dit eiland zijne deelneming door daden doen blijken. In 1676 kwam de commandeur Binkes de Franschen kastijden voor de [illegible], door hen jegens hunne naburen gepleegd. Zelfs nog op het einde der 18de eeuw nam men deel aan den oorlog, in Europa door de Fransche Republiek, onder de leus: Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap, aangevangen. In 1794 maakten de Nederlanders zich meester van Marigot: doch verbroederden zich dadelijk met de overwonnelingen, toen zij vernamen, dat hunne landgenooten in Europa zich ook met de Franschen verbroederd hadden. Kwam echter die broederschap aan Nederland duur te staan, niet minder trof hetzelfde lot de Nederlanders op St. Maarten. Er kwamen Fransche troepen; deze moesten niet enkel door hen gekleed worden; ook geruimen tijd moesten zij *f* 5,000 's maands geven, om die troepen van het noodige te voorzien. Dit was te veel voor St. Maarten! De welvaart der Nederlanders verminderde zigtbaar, en werd [illegible] gebragt.

[illegible] dat het republikeinsche despotismus van den Franschen [illegible] niet weinig toe bijdroeg, om in 1801, [illegible] Engelschen [illegible] te ontvangen. De gedragingen echter [illegible] den vrede van Amiens, het eiland [illegible] namen, toen, bij in 1810, het Nederlandsch gedeelte des eilands, [illegible] overgaf.

Sint-Maarten, [illegible] handeldrijvend dan Eustatius, had nogtans tijdens den vrijheidskamp der Noord-Americaansche volkplantingen tegen Engeland ook eenigen handel verkregen. De landgenooten van Washington en Franklin kwamen ook hier, tegen hunne rijst en tabak, inruilen, wat zij behoefden. Dit verdroot Groot-Brittanje. De Engelschen kwamen de Americaansche koopvaarders, zelfs openlijk van de ree van Filipsburg, weghalen. Bij deze schending van Nederlandsch grondgebied bleef het niet. De fiere eilanders vergaten, in hunne verbittering over de verliezen, welke zij in Noord-America leden, zich nog verder. Op den 9 Augustus 1779 verscheen de Britsche commodore Robinson, met zeven oorlogsvaartuigen, voor Filipsburg, en eischte van den gouverneur de uitlevering van alle Americaansche goederen en personen, die zich in het Nederlandsch gedeelte van Sint-Maarten bevonden; onder bedreiging, van bij niet voldoening, eene landing te zullen doen en alles te vernielen. De gouverneur H. had de laakbare zwakheid, (zou men niet mogen zeggen de lafhartigheid?) te doen, wat hem door den Britschen commodore geboden werd!

De weinige veiligheid, door de Noord-Americanen op Sint-Maarten gevonden, was niet geschikt om den handel aldaar uit te breiden; doch eene landbouwende kolonie zijnde, kon het door dat gemis niet te gronde gaan. De wezenlijke achteruitgang dagteekent, zoo als wij reeds aangemerkt hebben, van het jaar 1795. Wat er sedert bijkwam, hoe onbeduidend ook, maakte het verderf slechts te gewisser. In 1808 kwam er eene schaarschte, waarvan hongersnood het gevolg was. Gaarne gaf men 5 en 6 pond suiker voor één pond Americaansch roggemeel; ja het kwam zoo verre, dat één pond brood met *f* 3 en *f* 4 betaald werd. Vele huisgezinnen vervielen door dien druk tot armoede; zelfs stierven verscheiden blanken, en wel twee honderd negers den hongerdood!

De herstelling van Nederlands onafhankelijkheid beloofde ook aan Sint-Maarten eene blijder toekomst, en aanvankelijk verwezenlijkte zich die hoop. De dag van 21 September 1819 kwam alle blijde verwachtingen verijdelen! Een orkaan brak los, zoo verschrikkelijk in zijne uitwerkselen, dat daarvan voor Sint Maarten geen voorbeeld bestond; zoo ontzettend, dat men waande, de jongste dag te zijn aangebroken. Een aantal inwoners, en eenige honderd stuks paarden, runderen, schapen, enz. kwam om, op den rampvollen dag, door den storm of in het water gezweept, of voor immer van den adem beroofd, of door de hoogstaande baren weggespoeld, of onder het puin van bezwijkende huizen of schuren begraven, of door de neêrstortende boomen verpletterd. Het suikerriet, dat, nog zoo weinige uren te voren, eenen rijken oogst beloofde, was verdwenen. Het dorp aan de Simsonsbaai lag onder den voet; de strook lands, welke die baai van het daar achter gelegen meer scheidde, was ten deele doorgebroken, en daardoor eene gemeenschap tusschen dat zoute meer en de zee daargesteld, waarvan de scheepvaart kon gebruik maken. Ter hoofdplaats Filipsburg waren geen 80 huizen meer overeind; en dezen nog zwaar beschadigd. De Hervormde kerk, die omtrent eene eeuw had gestaan, was zoodanig geteisterd, dat het tot 1827 aanliep, alvorens men de middelen had tot het noodige herstel.

De moed was bij den planter, was bij een ieder uitgedoofd; doch, Gode zij dank! de moed is er weder, en *uit dien hoofde* mag men verwachten, dat Sint Maarten zich van het diepe verval weder zal herstellen.

De voortbrengselen zijn suiker en zout; terwijl de gelegenheid voor den handel niet ongunstig is. — Onderzoeken wij, welke vooruitzigten van welvaart in een en ander voor Sint Maarten gelegen zijn.

I. *Suiker.* Sedert 1819 zijn de eigenaars der suikerplantaadjes zeer ten achteren. Het is, alsof sedert dien noodlottigen orkaan de suiker niet meer zoo welig tiert; ook zijn de prijzen niet zeer gunstig. Men schaft zich zijne benoodigdheden aan, ten laste van den aanstaanden oogst. Het schadelijke en hachelijke tevens van zoo iets behoeft geen betoog. Te wenschen ware het derhalve, dat het gouvernement mogte goedvinden, om aan de planters renteloooze voorschotten te doen, ten einde hen in dezen te gemoet te komen. Welligt zou te dezen de kolonie Suriname ten voorbeelde kunnen dienen.

Daarenboven zou het voor de planters, en in het algemeen voor alle eigenaars van slaven wenschelijk zijn, dat door het gouvernement eene overeenkomst wierd gesloten met het Britsch gouvernement omtrent de uitlevering van alle weggeloopen slaven. Met hoeveel zachtheid toch de slaven op het eiland behandeld worden, gebeurt het meermalen, dat zij gelegenheid zoeken en vinden, om, met eene sloep of anderzins naar *St. Christoffel* of een ander Britsch eiland over te steken. Gewoonlijk wordt de teruggave dier slaven aan hunne meesters geweigerd, op grond, dat de slavernij in het Britsch gebied niet meer bestaat. Deze redenering kan echter te dezen niet gelden, dewijl de slaaf hierbij zijne eigene waarde zijnen meester *ontsteelt*; welk eigendom en waarde ook door het Britsch gouvernement erkend is, bij de schadeloosstelling aan de slaveneigenaars voor het gemis hunner slaven uitbetaald. De inwoner van St. Maarten wordt dus werkelijk van zijn eigendom *beroofd*; — hetgeen, onzes oordeels, niet zou plaats hebben, wanneer de Britsche autoriteiten in aanmerking wilden nemen de waarde, welke den eigenaar door den weggeloopen slaaf is ontvreemd geworden. — Mogelijk is het zelfs, dat eene strenge toepassing van de *Vagrant-Act* genoegzaam zou zijn, om den weglooper aan zijnen eigenaar te doen teruggeven.

II. *Zout.* Bij groote droogte levert de groote zoutpan of Lagoen achter Filipsburg en alle andere natuurlijke zoutpannen van het eiland overvloed van zout. Aan den algemeenen zoutoogst of zoutraap kunnen alle inwoners van het eiland zonder onderscheid deel nemen; het eenigste verschil is, dat het geheven wordende regt ten voordeele is van die koloniale kas, in welker gebied het zout geraapt wordt. Sedert weinige jaren is men er daarenboven toe overgegaan, om een gedeelte der groote Lagoen af te dammen, en behoorlijk tot zoutpan in te rigten. Men is geslaagd, en hoe zeer de voordeelen niet groot zijn, heeft men ze evenwel genoegzaam bevonden, om eene nieuwe concessie te vragen tot uitbreiding van het werk. De voortreffelijkheid van dit zout heeft daaraan in Noord-America eene goede markt bezorgd, en het is waarschijnlijk, dat het St. Maartensch zout bij voortduring aldaar zal gezocht worden. Aanmoediging zal derhalve aan dien nieuwen tak van nijverheid niet ontbreken; en, zoo wij hopen, zal ze door verdere uitbreiding gevolgd worden. In hoe verre het gevreesde gebrek aan handen eenigen grond heeft, kunnen wij voor het oogenblik niet bepalen; maar wij vertrouwen, dat, wanneer er maatregelen genomen worden, waardoor het wegloopen der slaven kan worden tegengegaan, het gevreesde gebrek zal voorgekomen zijn.

III. *Handel.* Deze zal, zoo wij ons niet bedriegen, gemakkelijk met de zoutwinning in verband gebragt kunnen worden. Hoe meer toch de Noord-Americanen gelegenheid zullen vinden, meel, gedroogden visch, enz. op St. Maarten af te zetten, hoe veel te gereeder zij daarheen den steven zullen wenden, om eene lading zout in te nemen. Meel en gedroogde visch, algemeen gewilde artikelen in de Antillen, zouden te Filipsburg aanleiding kunnen geven tot eene kustvaart op de naburige eilanden, welke, om levendigheid te verkrijgen, slechts eenige Europesche artikelen zou behoeven, als Hollandsche kaas, boter, jenever, schoenen, ijzerwaren, enz. Om dezen te bekomen, is het slechts noodig, dat de Nederlandsche kooplieden niet langer geheel vergeten, dat St. Maarten tot de Nederlandsche kolonien behoort. Behalve de voordeelen, welke de Nederlandsche schepen op hunne aangebragte lading ongetwijfeld zouden maken, komen ook de retouren in aanmerking van die goederen, welke door de kleine vaart in de Antillen naar Filipsburg zouden toevloeijen. — Misschien zouden die voordeelen voor de schepen uit het moederland regtstreeks naar St. Maarten stevenende aanvankelijk niet in alle opzigten aan de verwachting beantwoorden, doch daaromtrent zouden *tijdelijke* hulpmiddelen kunnen worden daargesteld, hetzij door vrijstelling van in- of uitgaande regten, door premie of anderzins. De opofferingen, daartoe gevorderd, zouden rijkelijk worden opgewogen, door het vermeerderde vertier en in het moederland en op St. Maarten.

Regtzaken.

Het publick Ministerie heeft den 14 Mei conclusie genomen in de zaak der posterijen, waarvan wij vroeger een verslag hebben medegedeeld. Die conclusie strekte tot rejectie der door de gedaagden geproponeerde exceptie, doch tevens tot ontzegging van den oorspronkelijken door de eischers genomen eisch.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Donderdag den 16 Mei 1839, als buitengewone Voorstelling ten behoeve van het Fonds ter pensionering van Tooneelkunstenaars aan den Stads Schouwburg: PRECIOSA, OF HET SPAANSCH HEIDINNETJE (van *Jacob Cats*), Romantisch Tooneelspel, in vier Bedrijven; naar aanleiding van het Hoogduitsch, voor het Nederlandsche Tooneel bewerkt door den Heer *T. J. Kerkhoven*; muzijk van *Carl Maria von Weber*; met Koren en Balletten, die laatste uit te voeren met medewerking van de eerste sujetten voor den dans.
Ten half Zeven ure op het Tooneel.

NB. Bij deze buitengewone Voorstelling zullen noch vrijdommen noch uitkoopingen gangbaar zijn.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.